

(Vicente Barberá Masip. Arxiu Històric Ajuntament de València Platja de les Arenes, 1923)

22. Balneari de les Arenes

El Balneari de les Arenes és un referent històric a la ciutat de València, l'edifici més emblemàtic de la façana marítima. Antonio Zarranz Beltrán va promoure el projecte inicial, realitzat en 1888, que preveia unes senzilles instal·lacions per a prendre els banys de mar. El creixement fou immediat per a donar resposta a les necessitats de la societat burgesa valenciana.

En 1917 es van construir dos edificis inspirats en temples clàssics que contenien salons d'oci i espais per a prendre banys calents d'aigua de mar. Un fou destruït en 1938 pels bombardejos que van assolir Poblats Marítims durant la Guerra Civil i, posteriorment, va ser reproduït.

En 1922 es va inaugurar el pavelló flotant dissenyat per l'arquitecte Cortina. Es tractava d'una estructura de fusta desmuntable en forma de creu amb cúpula central des de la qual, a través de diverses escales, s'accedia directament a la mar. L'edifici fou destruït per un bombardeig.

En 1934 es van inaugurar dos piscines, d'inspiració racionalista, projectades per Luis Gutiérrez Soto; les obres foren dirigides per Cayetano Borso. L'imponent trampolí fou representat en un cartell dissenyat per Josep Renau amb motiu de la inauguració. Estan incloses en el registre internacional DOCOMOMO.

En este període d'auge econòmic es van plantejar projectes que pretenien crear un nucli costaner que consolidara la presència tradicional de la burgesia. No obstant això, el desenvolupament dels mitjans de comunicació, fonamentalment el ferrocarril, va desviar el turisme cap a altres zones costaneres, especialment les del nord, la qual cosa va produir un progressiu deteriorament ambiental i urbà de l'àrea.

Entre els anys 2002 i 2005 s'hi ha construït un nou hotel de línies neoclassicistes que res té a veure amb la imatge icònica de l'antic balneari. Actualment només es conserva del conjunt original un dels temples, les piscines i el mur perimetral.